

РЕШЕНИЕ

№ 777

гр. София, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 11.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2357** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба с вх. № Е-11П-00-19 от 26.02.2021г. подадена от [фирма] срещу Решение № Ж-71 от 28.01.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че изводите изложени от Комисията в решението са неправилни, неправилно е била тълкувана относимата нормативна уредба, както и, че към настоящия момент няма изработена методика в съответствие с чл. 37 от Наредба № 1 и чл. 29, ал. 9 от ЗЕВИ, поради което липсва възможност за определяне на цена за присъединяване, която да съответства на нормативните разпоредби, извън общото правило, че производителят следва да поеме разходите за собственото си присъединяване, за да не се разпределят те върху останалите ползватели на мрежата. В заключение се иска от съда да отмени Решение № Ж-71 от 28.01.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране. Претендират се направените в производството деловодни разноси и за юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание се представляват от адв. В., която моли съда да уважи жалбата, като претендира присъждане и на направените по делото разноси.

Ответникът по оспорването – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в съдебно заседание по делото, чрез юрк. К. моли съдът да отхвърли жалбата, като неоснователна и недоказана. Подробни доводи се излагат в представени по делото писмени бележки. Моли съда да присъди разноси за юрисконсултско

възнаграждение.

СГП- редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Жалбата е подадена в предвидения от закона срок, от надлежда страна, поради което и се явява допустима, но разгледана по същество, неоснователна.

В Комисията за енергийно и водно регулиране е била постъпила жалба с вх. № Е-11П-00- 19 от 17.09.2020 г., подадена от П. В. В. срещу [фирма]. Жалбата е във връзка издадено становище за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа (Ф.) до 30 kW на основание чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), в имот с адрес: УПИ-Х1-145, кв. 99, [улица], [населено място], [община], област П..

В жалбата се излагали твърдения за неясноти в съдържанието на издаденото от [фирма] становище за присъединяване на производител на електрическа енергия.

Жалбата като отговаряща на изискванията на чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) е била разгледана от КЕВР на основание чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ).Съгласно ЗЕ, КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по закона. Съгласно чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства Комисията установи, че жалбата е основателна, с решението си дава задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Оспореното Решение № Ж-71 от 28.01.2021 г. на КЕВР е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на материалния закон и липса на нарушения на административнопроцесуалните норми. Видно от приложената и приета от съда административна преписка, КЕВР е изпълнила изискванията на чл. 143 и сл. от Наредба № 3.Спазен е чл. 35 от АПК, като Комисията е събрала в хода на административното производство всички относими доказателства. Жалбата е подадена в Комисията и е изпратена на електроразпределителното дружество на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3.Същата е била разгледана от КЕВР, изготвен е доклад и проект на решение. Комисията е провела закрито заседание, на което е приела Решение № Ж-71 от 28.01.2021 г. по жалбата, със седем гласа „за“, от които четири гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

Не се спори между страните, че е било подадено Заявление за проучване на условията за присъединяване на производител на електрическа енергия „Ф. до 30 kW“ в имот с адрес: УПИ-Х1-145, кв. 99, [улица], [населено място], [община], област П.. Въз основа на същото, Ч. е издало Становище № [ЕГН] от 07.08.2020 г. за условията и

начина на присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа.

Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ „Разпоредбата на чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници: с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии“. Видно от същата разпоредба и приложените по преписката писмени доказателства следва, че фактическият състав на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е спазен и обект Ф., с мощност 30kW в УПИ-Х1-145, кв. 99, [улица], [населено място], [община], област П., отговаря на изискванията.

Процедурата за присъединяване на обекти по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е подробно разписана в разпоредбите на чл. 87 и следващите от Наредба № 6. Съгласно чл. 87 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор.

В изпълнение на тези си задължения, разпределителното дружество е издало Становище с условията за присъединяване за обекта. Разпределителното дружество определя условията за присъединяване на обекта, при съобразяване с изискванията на ЗЕ, наредбите по чл. 83, ал. 1 от ЗЕ и при оптимална схема за присъединяване. Условията за присъединяване съдържат техническите изисквания на мрежовия оператор към съоръженията в присъединявания обект и информация за съоръженията за присъединяване, включително и задължението на страните по изграждане на присъединяването, както и крайния срок за изграждането му.

От КЕВР правилно е прието, че Становище № [ЕГН] от 07.08.2020 г. за условията и начина на присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа не притежава реквизитите, предвидени в чл. 9 от Наредба № 6. КЕВР е определила становището на дружеството като непълно, тъй като в същото не са разписани ясно задълженията на страните по изграждане на присъединяването. Липсата на ясно разписани, определени и разграничени задължения по изграждането на съоръженията за присъединяването на обекта, неправилното посочване на изисквания във връзка с електромерното табло (т. 2.3) и средството за търговско измерване (т. 2.4), за които отговаря производителя, както и неточното посочване в т. 5.2 от Становището, а именно „ Съоръженията за присъединяване ще се изградят от страните по този договор.“, представляват неясноти, които определят Становище №

[ЕГН] от 07.08.2020 г. на Ч. като неправилно.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ, разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването са за сметка на собственика на съответната мрежа. В конкретния случай разходите за изграждането на нужните съоръжения от границата на собственост на електрическите съоръжения (т.е. преди изходящите клеми на СТИ) до мястото на присъединяване (към стълб № 26, кл. Б от мрежа НН на ТП 1) са за сметка на собственика на съответната мрежа, а именно Ч..

Съгласно чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6, границата на собственост на електрическите съоръжения са изходящите клеми на средството за търговско измерване (СТИ), монтирано в електромерно табло (ЕТ). Задължение на клиента е да изгради захранващата линия до границата на собственост на електрическите съоръжения, в съответствие с чл. 27, ал. 1 от ЗЕВИ. (В този смисъл е и Решение № 7199 от 15.06.2021 г. по адм. дело № 306 от 2021 г. на ВАС, Решение № 9354 от 02.09.2021 г. по адм. дело № 2151 от 2021 г. на ВАС).

В чл. 27, ал. 1 и ал. 2 ЗЕВИ ясно и категорично се разпределят разходите, които следва да се възложат на производителите на електрическа енергия при заявено искане за присъединяване. Предвид гореизложеното следва да се вземе предвид, че законодателят е предвидил възможност в чл. 91, ал. 3 от Наредба № 6 за защита на лицето, получило становище за присъединяване, като е установил възможност за обжалване на условията в издадения от дружеството документ пред КЕВР при условията и реда на чл. 22 от ЗЕ.

Съгласно чл. 26, ал. 4 във връзка с чл. 26, ал. 3 от ЗЕВИ за обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, като за случаите по ал. 3 предварителен договор за присъединяване не се сключва, а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3, и при издадено разрешение за строеж. С оглед на това и становището следва да бъде пълно, както и да включва всички условия за присъединяване. Съгласно чл. 76 от ЗЕ, Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензи, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. А предвид ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба, КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. Това задължение на КЕВР кореспондира и с дадената възможност лицето, получило становище да обжалва същото по реда на чл. 22 от ЗЕ.

На следващо място чл. 29, ал. 4 от ЗЕВИ е във връзка с чл. 29, ал. 1 от ЗЕВИ и касае авансово плащане при сключване на предварителен договор за присъединяване на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници. Същата разпоредба не се отнася за присъединявания по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, какъвто е

процесният случай. Видно от чл. 26, ал. 4 от ЗЕВИ във вр. с чл. 26, ал. 3 от ЗЕВИ за обектите по чл. 24, т. 1 не се сключва предварителен договор, съответно не се извършва авансово плащане и част от цената за присъединяване не служи за покриване на разходите на дружеството.

Предвид изложеното, правилно и обосновано КЕВР на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 6, т. 4 от ЗЕВИ и чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. е приела, че жалбата е основателна и е дала задължителни указания [фирма] да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, с ясно посочени задължения на страните.

Предвид изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски на основание чл. 143 от АПК, възнаграждение за един юрисконсулт, определено по реда на разпоредбата на чл.78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл.144 от АПК в размер на 200 лева.

Предвид изложеното, Административен съд София град, Трето отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № Ж-71 от 28.01.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на КЕВР сумата от общо 200 лв. /двеста/, представляваща разноски в производството по делото, за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София град пред Върховния административен съд.

Съдия:

